

men det er meget muligt, at han mener, at hvis Regeringen kunde være gaaet ind paa Højres Forslag i Landstinget, kunde man have faaet den Løsning. Men det vilde Regeringen slet ikke. Den ansaa den Løsning for langt daarligere end den Løsning, der her foreligger.

Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vil jeg sige, at den Udtalelse af Konseilspræsidenten, som han læste op, selvfølgelig altid maa forstås med den Begrænsning, om et saadant Forslag efter et godt og forsvarligt Arbejde derpaa kan blive færdigt. Det er en Selvfølge. Det, det kommer an paa i den Slags Spørgsmaal, er overhovedet, om man lægger en Sag til Side eller arbejder alvorligt for den. Det tror jeg, det ærede Medlem vil indrømme. Jeg tror, at han i sin Praksis som Udvalgsmedlem i Borgerrepræsentationen vil sige: Saaledes arbejder man ogsaa der. Selv om man nok saa meget ønsker en Sag frem, ønsker man den dog frem i en god og brugbar Skikkelse. Endelig spurgte det ærede Medlem, om jeg havde en alvorlig Villie til at faa en Ordning af hele dette Spørgsmaal. Ja, det er en Selvfølge, at jeg har en alvorlig Villie til at sørge for at fremme Sagen, naar jeg arbejder derpaa og for at faa Forslaget frem.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den højtærede Indenrigsminister overhører stadig — aabenbart med Villie —, hvad jeg har sagt. Jeg har spurgt ham, om han har et alvorligt Ønske om at faa en grundlovmæssig Ordning til næste Folketingsvalg. Det er det, jeg gerne vilde vide Besked om. Konseilspræsidenten forudsatte i Fjor, at Forslaget kunde komme i denne Samling, altsaa, at vi skulde have det inden næste Folketingsvalg. Det vil derfor være i aabenbar Strid med Konseilspræsidentens Løfte, hvis vi ikke ved næste Folketingsvalg gaa til Valg paa en grundlovmæssig Ordning. Jeg spørger endnu en Gang: Har den højtærede Minister et alvorligt Ønske om, at vi kunne have en grundlovmæssig Valgkredsordning ved næste Folketingsvalg?

Poul Christensen: Den ærede Minister var saa elskværdig at fremdrage Afstemningen fra 1890. Jeg hørte ikke rigtigt, om det var for at bevise, at jeg var Modstander af den almindelige Valgret

den Gang eller for at bevise, at jeg var Modstander af gamle Berg. Men den højtærede Minister tager her fuldkommen fejl! Hvis den højtærede Minister havde sat sig en Smule ind i Spørgsmaalet, vilde han have set, at det, der var Tale om ved den Lejlighed, var et nyt Grundlag i Stedet for det, Berg havde foreslaaet, et Ændringsforslag, der gik ud paa for første Gang fuldt ud at gennemføre Forholdstalsvalgmaaden. Forslaget havde ikke været i Udvalg efter første Behandling. Efter anden Behandling bleve disse Ændringsforslag stillede, og det forekommer mig, at det var en ganske naturlig Ting, naar et saa stort og nyt gennemgribende Forslag som Forholdstalsvalgmaaden bliver kastet ind, at det da bliver henvist til et Udvalg. Jeg stemte derfor, og det vedkender jeg mig. Jeg har den Fornøjelse i de senere Aar at se dette Princip sejre. De, der stemte til den anden Side, vare Modstandere, antager jeg i alt Fald, af Forholdstalsvalgmaaden. For eens Vedkommende ved jeg det bestemt, nemlig for den nuværende Konseilspræsidents Vedkommende, der ikke var med mig den Dag; han udtalte 4 Aar efter, at han hellere saa den privilegerede Valgret end Forholdstalsvalgmaaden anvendt. Jeg fandt den Gang som endnu den Dag i Dag, at Forholdstalsvalgmaaden er retfærdig og forsvarlig, naar den staar alene, men ikke sammen med den privilegerede Valgret. Derfor stemte jeg, som jeg stemte i 1890. Den højtærede Minister kan se rundt om sig i sit eget Parti, saa kan det være, at han ogsaa vil finde en eller anden, der stemte ligesom jeg den Gang, f. Eks. det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn). Han kan ogsaa finde en anden, nemlig det ærede Medlem for Nibe (Kvist), der stemte til den anden Side sammen med adskillige andre. Nej, denne Afstemning er saa lige ud ad Landevejen, og jeg gentager, at jeg for mit Vedkommende kun har Grund til at glæde mig over, at de Tanker, jeg den Gang stemte for ved denne Afstemning, have kunnet sejre helt ud.

W. Neergaard: Jeg skal ikke i denne sene Nattetime trætte det høje Tings Medlemmer. Grunden til, at jeg har bedt om Ordet, er for at henvende et Par replicerende Bemærkninger til det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow), der ret stærkt engagerede mig i Formiddags. Han var aabenbart bleven vred over de Bemærkninger, jeg henvendte til ham i For-